

Jeg angrrer, men det hjelper ikke!

illbehonest.com/norsk

Tim Conway

Spørsmål: Jeg prøver å vende meg om og tro, men jeg er ikke frelst! Hva er galt? Jeg føler at jeg har prøvd alt, men jeg forstår ikke videoen din om bibelsk omvendelse.

Jeg vet ikke om dere har sett den, men i hovudsak snakket jeg om hva sann omvendelse er. Og der sa jeg, at det ikke er noe forarbeid for frelse der vi prøver å forandre livet vårt for at Gud skal akseptere oss. Det er ikke det.

Og utrolig mange henger seg veldig opp i omvendelsen sin. "Angrrer jeg nok?" "Tror jeg nok?" Og de ser hele tiden på seg selv, istedenfor å se på Kristus. Og jeg slår ned på det.

Hun sier, "Hvis dette er sant, hva skal vi heller gjøre? Hvordan kan jeg noen gang bli frelst? Det er sånn jeg har det. Jeg prøver å tro nok, jeg prøver å angre nok men jeg kjenner ingen forskjell. Hva skal jeg gjøre?"

Jeg sier bare om igjen det jeg allerede har sagt. Men, jeg vil si til Amanda, hvis du sier... hvis noen som helst faktisk tilstår at, de sier, "Jeg prøve å tro nok, jeg prøver å angre nok," Jeg skal være ærlig med deg, Herren ber deg aldri om å stole på dine egne svake forsøk på å prøve å tro og å angre. Aldri!

Omvendelse handler om å slutte å prøve selv, om å gi opp våre egne forsøk, til og med våre forsøk på å tro, våre forsøk på å vende oss om. Det handler om å komme som en hjelpeløs tigger. Om å komme helt uten styrke, uten noen egen evne og bare falle foran Kristi føtter etter hjelp. Det handler ikke om vår egen styrke. Det handler om å se etter hjelpen som bare kommer ved Jesus Kristus.

Det denne jenta gjør, er å stole på seg selv. Hver eneste gang, vær sikker på det, når du anstrenger deg om å ha nok tro og om å angre nok, Amanda, du liker kanskje ikke å høre dette, men problemet ditt er stolthet, problemet ditt er at du er opphengt i deg selv. Problemet ditt er selvstendighet. Problemet ditt er at du er selvgod. Du prøver å gjøre deg selv verdig Gud. Du prøver å få noe til å skje i hjertet ditt som skal gjøre at Gud sier, "Okei, nå er du verdig." Det er det du trenger å omvende deg fra. Det er akkurat det du må vende deg bort fra.

Du har ingenting å tilby Ham! Du kan ikke fikse dette, du kan ikke gjøre sånn at Gud sier, "Okei, Amanda, nå ser jeg at du har oppnådd det." Det handler om å være som Peter da

han sank. Hva gjorde han? Sa han, "Oi, nå må jeg virkelig tro for å holde meg selv over disse bølgene. Jeg ser meg rundt, jeg ser..."? Vet du hva han gjorde? "Herre, hjelp meg!" Det er det, det handler om. Når synderen til slutt forstår, "Jeg synker."

Dere vet hvordan det føles. Er noen av dere svømmere? Jeg svømte mye da jeg vokste opp. Noen ganger svømte jeg veldig langt ut, i dragsuget, i Lake Michigan, vi svømte langt ut og vi krysset innsjøer og alt, og noen ganger svømte vi i time etter time. Noen ganger ble vi helt utslitte.

Jeg sier dere, så lenge dere trodde at dere fremdeles hadde muligheten til å gå opp av bassenget eller til å svømme tilbake til land, ville dere ikke ropt om hjelp. Vet dere hvorfor? Dere hadde skammet dere. Andre ville synes dere var svake. Sant? "Ahh, du roper på hjelp!" "Hvorfor gjør du det?" "Klarer du ikke å komme deg tilbake til land? Er du en svekling?" Nei, så lenge du var stolt, og fremdeles hadde litt tro på dine egne evner, ropte du ikke ut.

Vet dere hvem som roper ut? Den som plutselig skjønner, "Jeg har ikke mer krefter igjen. Jeg klarer ikke dette. Jeg synker." Det er da du roper etter hjelp, når du vet, "Jeg kommer ikke til å klare det."

Veldig mange sier... Vet dere hva jeg hørte under sønnen min sin basketballkamp forleden dag? Han som delte vitnesbyrdet sa at han ikke strakk til lenger. Aner dere hvor mange kristne jeg har hørt si det, "Gud frelste meg når jeg ikke strakk til lenger"? Selvfølgelig var det da Han frelste deg! For når du forstår at du selv ikke strekker til lenger, så kommer du ikke til å prøve mer, fordi du ikke har mer å gå på.

Du skjønner at du synker. "Herre, hjelp meg!" "Hvis du ikke hjelper meg nå er jeg ferdig, har jeg druknet, er jeg død." Og det er da Han kommer, og Han frelser.

Amanda, du er ennå ikke på bunnen. Du har fremdeles for mye tro på deg selv. Det er derfor du ennå ikke er frelst. Du må være som Peter, "Herre, hjelp meg!"

Det var det Connie sa. Jeg husker det godt, for det var der jeg var. Det var alt jeg kunne si, "Herre hjelp meg!" Og det gjorde Han. Han frelste meg slik som det.